

VOLČJA SLED 1

Volkovi živijo v tropih
(na strani 3 in 4)

Lovci in varstvo volkov pri nas
(na strani 9)

Volk v očeh javnosti
(na strani 10)

SLOWOLF
WWW.VOLKOVI.SI

Beseda urednice:

Ob pripravljanju prve številke glasila LIFE+ projekta SloWolf sem sledila želji, da bi Volčja Sled med bralci vzbudila zanimanje za volka. Glavni namen glasila je redno obveščanje o rezultatih in načrtovanih dejavnostih našega »volčjega« projekta. Z vsebinami bomo na zanimiv način sledili rdeči niti projekta, ki je zagotoviti dolgoročno ohranjanje populacije volkov, njihovega plena in življenjskega prostora ter, izboljšati sobivanje ljudi in volka v Sloveniji.

Upam, da sem uspela vzbuditi radovednost v vas. Želim vam prijetno branje!

Anamarija Žagar, urednica

Kazalo:

Volkovi živijo v tropih

Hubert Potočnik, Klemen Jerina in Miha Krofel

...stran 3

Škode od volkov v kmetijstvu

Rok Černe

...stran 5

Lovci in varstvo volkov pri nas

Miha Krofel, Maja Jelenčič in Tomaž Skrbinšek

...stran 7

Odnos ljudi do volka je ključen za njegovo preživetje

Aleksandra Majič Skrbinšek in Urša Marinko

...stran 8

Za najmlajše in malo starejše

Pobarvanka, Zgodbica za lahko noč, Kviz...

...stran 9

Volk skozi oči bralcev

...stran 11

VOLKOVI ŽIVIJO V TROPIH

Volkovi so socialna vrsta in vsak volk večino življenja preživi v skupini – tropu. V večini primerov volčji trop v naravi sestavljata dominanten samec in dominantna samica (t.i. alfa par), vsi ostali člani tropa pa so njihuni potomci – mladiči tekočega leta ali mladiči iz prejšnjih let.

Trop si je najlažje predstavljati kot družino z očetom in mamo ter njihovimi različno starimi otroci. Takšni naravni tropi se sicer običajno razlikujejo od tropov, ki jih vidimo v ujetništvu, kot na primer v živalskih vrtovih, kjer pogostokrat skupaj zaprejo nesorodne volkove. Volkovi v naravi živijo v tropih, saj na ta način uspešneje branijo svoj teritorij, lažje vzrejajo mladiče in bolje izkoristijo plen, preden jim ga odnesejo mrhovinarji.

Volkovi večino življenja preživijo v skupini – tropu.
(Foto: Miha Krofel)

Gibanje volčjega tropa v prostoru

Volčji trop za življenje potrebuje veliko območje, ki je pogostokrat veliko več sto kvadratnih kilometrov, na njem pa člani tropa lovijo plen in vzrejajo mladiče. Uspešno zagotavljanje hrane zase in za svoje mladiče je tudi razlog za teritorialno vedenje volčjega tropa. Teritorije redno označujejo s svojimi vonjavami v obliki urina in iztrebkov ter z oglašanjem. Po potrebi ga tudi fizično branijo pred vsiljivci – tujimi volkovi. V Sloveniji so po do sedaj zbranih podatkih teritorialni volčji tropi, ki so prisotni na območju Dinaridov, od Kolpe do Trnovskega gozda.

Gibanje volkov v prostoru in njihovo aktivnost proučujemo s pomočjo telemetrijskega spremljanja posameznih živali. Na sliki je samec Brin, ki smo ga v okviru projekta Slowolf opremili z GPS-GSM ovratnico. Aprila je bil težak 37,9 kg in star 3 leta. Oktobra 2010 pa je bil volk Brin odstreljen v okviru legalnega odstrela volkov. (Foto: Miha Krofel)

Volkovi so aktivni ponoči

Na območjih, kjer volkovi pogosto prihajajo v stik s človekom, so aktivni predvsem v nočnem času. Podnevi se umaknejo v mirna, težje dostopna mesta, kjer počivajo. V času, ko so aktivni, lahko pretečejo zelo velike razdalje, tudi do več kot 50 kilometrov v eni noči. Gibanje volkov v prostoru in njihovo aktivnost v okviru projekta SloWolf proučujemo s pomočjo telemetrijskega spremljanja posameznih živali. To omogočajo posebne ovrtnice z vgrajenimi oddajniki radijskih signalov, satelitskimi sprejemniki, prenosnimi telefonskimi napravami ter tipali, ki zaznavajo gibanje in zunanjo temperaturo. Volkove proučujemo tudi s spremljanjem sledi v snegu in iskanjem drugih znakov prisotnosti, kot so volčji iztrebki in ostanki plena v naravi. Včasih lahko najdemo tudi mesta, kjer počivajo.

Volkove proučujemo tudi s spremljanjem sledi v snegu. (Foto: Miha Krofel)

Kaj lovi volčji trop?

V Evropi so najpogostejši plen volkov veliki prostoživeči rastlinojedi parklarji, kot sta pri nas jelenjad in srnjad. Kot rečeno, se volčji trop premika na velike razdalje znotraj svojega teritorija. Tako lahko trop lovi tudi na zelo velikem območju. To mu zagotavlja večji lovni uspeh, saj je pozornost jelenjadi in srnjadi ob redkejših srečanjih z njimi precej manjša. Med lovom še posebej redno kontrolira mesta, kjer se njegov plen pogosteje zadržuje, kot so npr. krmišča za divjad, jase sredi gozda, gozdni rob in druge pašne površine. V okviru projekta ugotavljamo s čim se volkovi prehranjujejo, kje in kako lovijo, v kakšnem kondicijskem stanju so živali, ki jih lovijo, katere živali se še hranijo z njihovim plenom in kako pogosto. Na vsa ta vprašanja bomo lahko bolje odgovorili v naslednji številki projektne glasila, ko bo za nami že veliko kilometrov presledenih volčjih sledi v dinarskih gozdovih.

Avtorji: Hubert Potočnik, Klemen Jerina in Miha Krofel

ALEKSANDRA MAJIĆ SKRBINŠEK,

Odd. za biologijo, Biotehniška fakulteta, UNI LJ

“Volk in projekt SloWolf zame predstavljata predvsem profesionalni izziv in priložnost sodelovanja s strokovnjaki različnih disciplin, saj je problematika upravljanja z volkom kompleksna in zahteva razumevanje tako bioloških kot tudi družbenih momentov.”

ŠKODE NASTALE ZARADI NAPADOV VOLKOV V KMETIJSTVU

Eden glavnih izzivov pri upravljanju z volkom v Sloveniji so škode v kmetijstvu, predvsem na drobnici. Drobница se v mnogih primerih goji na območjih, ki so napadom volkov močno izpostavljena in pred njimi pogosto neprimerno zaščitena.

Posledično so škode na drobnici postale glavni razlog za konflikte med ljudmi in volkovi. Za nastale škode država sicer izplačuje odškodnine, vendar pa obstoječi odškodninski sistem ne spodbuja rešitev za izboljšanje varovanja domačih živali in zato kot tak ne predstavlja dolgoročne rešitve za reševanje konfliktov.

Negativen odnos rejcev drobnice do volka se prek medijskega poročanja širi na širšo javnost in vpliva na splošno javno mnenje o volkovi, kar se posledično lahko odraža v zahtevah po povečanem odstrelu ali celo ilegalnem ubijanju živali. Zato smo v okviru projekta SloWolf opravili poglobljeno analizo škod, ki jih naredijo volkovi, v kateri smo prišli do nekaterih zanimivih ugotovitev.

Najpomembnejše ugotovitve opravljene analize so:

- Volkovi veliko večino (96,5 %) vseh škodnih primerov naredijo na drobnici, kljub dejstvu, da je reja goveda na območju prisotnosti volka bolj pogosta raba prostora kot reja drobnice. Glede na majhno število napadov na govedo lahko povzamemo, da bi k zmanjšanju števila škodnih primerov bistveno pripomogla preusmeritev prizadetih rejcev drobnice na govedorejo.
- Od začetka izplačevanja škod v letu 1995 do danes imata število in vrednost škodnih primerov strmo naraščajoč trend. Naraščajoč trend pa ima tudi število ovac, ki je iz 20.000 živali v letu 1992 naraslo na več kot 140.000 živali v letu 2009.
- Od začetka izplačevanja škod nastalih zaradi napadov volkov v letu 1995 do danes se škode, razen na območju Primorske, kamor so se volkovi in s tem tudi škode močneje razširile v zadnjih 5 letih, pogosteje dogajajo na istih pašnikih in pri istih lastnikih. V tem 15-letnem obdobju je več kot 50% vseh škod nastalo pri le 25 lastnikih. To pomeni, da bi bilo problem nastajanja škod smiselno reševati z individualnim pristopom do prizadetih rejcev.

Jemanje vzorcev sline iz ugrizne rane ovce ubite od volka v Knežji Lipi, julija 2010. (Foto: Miha Krofel)

•V letih 2003, 2004 in 2005 je prišlo do izrazitega upada števila škodnih primerov nastalih zaradi napadov volkov, česar pa nam ni uspelo pojasniti niti z upadom števila drobnice, niti z boljšim varovanjem le te, kakor tudi ne z legalnim odvzemom volkov iz narave.

Avtor: Rok Černe

O volku smo se pogovarjali s Srečkom Žerjavom, direktorjem strokovne službe Lovske zveze Slovenije

1.Kaj je prva misel, ki vam pade na pamet, ko slišite besedo volk?

Najprej se mi utrne misel, da je to izredno lepa vendar redka zver in da bi želel boljše spoznati njene navade in naravi. To čutim kot nek izziv, kot nekaj, za kar bi bilo vredno nameniti svoj čas.

2.Ali menite, da je potrebno volka v gozdu ohraniti in zakaj?

O tem ne more biti nobenega dvoma, saj je bistven gradnik naše divje narave. Nekateri lovci ga sicer smatrajo za konkurenta, kar pa po mojem vedenju ne more držati. Njegova vloga v naravi je edinstvena in nenadomestljiva, zato lovci ne moremo prevzeti njegove vloge.

3.Kako ste lovci in volkovi povezani?

Delimo isti prostor, naravne habitate in vse živali v njih. Lovci brez dvoma smatramo, da smo tudi mi plenilci, vendar mislim, da delujemo le bolj kot reduktorji številčnosti. Naši pristop k lovu, izbor plena in izvajanje lova temelji na popolnoma drugačnih osnovah in izhodiščih, pa tudi plenske vrste nas zaznavajo na povsem drug način.

4.Ali ste že srečali volka v naravi, opišite?

Imel sem srečo, da sem pred nekaj leti v zimskem popoldnevu nekaj minut opazoval volka. Prav za prav je bila volkulja, ki je med rahlim sneženjem prišla iz gostega smrekovega gozda na zasnežen travnik slabih 50 metrov od preže. V kaluži je najprej pila vodo in se nato približno deset metrov od nje usedla in dobro minuto mirno sedela in lovila zvoke in vonjave. Nato je v drncu odšla proti drugi strani jase in izginila v gozdu. Kaki dve uri kasneje pa sem slišal še tuljenje skupine vsaj petih volkov, ki so oznanili uspešen lov.

ANDREJ UDOVČ,

Odd. za agronomijo, Biotehniška fakulteta, UNI LJ

“Volk je zame naravni član ekosistema, ki ima tako kot ostale živali in rastline v njem svoje mesto in vlogo.

Član projektne skupine sem zaradi spoznanja o potrebi po aktivnem sodelovanju agronomske stroke pri ustvarjanju okolja za varstvo volka v Sloveniji, ki ne bo obremenjeno z občutkom favoriziranja varovanja narave na račun kmetijstva.”

LOVCI IN VARSTVO VOLKOV PRI NAS

Tomaž Skrbinšek, vodja genetske študije slovenskih volkov v projektu SloWolf, o vključevanju lovcev: »Lovci so izjemni poznavalci terena v svojem lovišču, kjer v naravi preživijo veliko časa. Njihova pomoč pri zbiranju neinvazivnih genetskih vzorcev je neprecenljiva, saj lahko le z njihovo pomočjo zagotovimo dovolj temeljito pokritost terena in visoko intenzivnost zbiranja vzorcev. Obenem pa preko sodelovanja lovce kot pomembno interesno skupino opozarjamo na problematiko volka in jih neposredno vključujemo v njeno reševanje«.

Predstavitveno predavanje o zbiranju neinvazivnih genetskih vzorcev volka lovcem v LD Ribnica, 3.11.2010. (Foto: Franc Kljun)

Maja Jelenič, članica projektne skupine SloWolf, o razdeljevanju materiala za zbiranje neinvazivnih genetskih vzorcev: »Neinvazivni genetski vzorci volka, ki jih lahko najdemo v naravi, so iztrebki, urin, slina in dlake. V novembru smo s paketi, polnimi posodic za zbiranje takšnih vzorcev in navodili za zbiranje, obiskali 10 območnih zvez lovskih družin, ki so na območju stalne ali občasne prisotnosti volka. Med lovce smo tako razdelili več kot 4000 posodic.«

Miha Krofel, član projektne skupine, o vključevanju lovcev v aktivnosti akcije spremljanja populacije volkov v Sloveniji z izzivanjem njihovega oglašanja:

»Pri popisovanju volkov z izzivanjem oglašanja moramo v kratkem času pokriti čim večje območje, da zaznamo prisotnost teritorialnih volčjih tropov. Zato potrebujemo dovolj ljudi, ki so izkušeni v terenskem delu v gozdu. Pomoč lovcev je bila tako pri tem delu naših projektnih aktivnosti neprecenljiva. Območja lovišč s posebnim namenom so v celoti pokrili poklicni lovci zaposleni v teh loviščih. Popis v loviščih lovskih družin pa smo izvajali zaposleni na projektu SloWolf ob pomoči članov lovskih družin in prostovoljcev iz društva Dinaricum.«

Maja Jelenič: »Posodice za zbiranje neinvazivnih genetskih vzorcev vsebujejo sredstvo, ki ohranja vzorce vse do izolacije DNK, ki jo naredimo v genetskem laboratoriju.« (Foto: Roman Luštrik)

ODNOS LJUDI DO VOLKA JE KLJUČEN ZA NJEGOVO PREŽIVETJE

Odnos do nečesa opredeljujemo kot pozitiven ali negativen pogled na objekt, osebo, dogodek,... Za raziskovanje odnosa oziroma stališč uporabljamo različne metode, kot so na primer analize vsebin, analize statističnih podatkov, polstrukturirani intervjuji in anketni vprašalniki. Lahko pa se osredotočimo bodisi na stališča posameznikov bodisi na stališča določene skupine ljudi.

V projektu SloWolf bomo izvedli več anketnih raziskav odnosa širše javnosti (prebivalci območja, na katerem je prisoten volk) in dveh najpomembnejših interesnih skupin – lovci in rejci drobnice. Lovci si z volkom delijo plen, ovčerejci pa zaradi volka pogosto trpijo škodo, ki ima finančne, pa tudi čustvene posledice.

Potek raziskave stališč slovenske javnosti do volka

V raziskavi bomo uporabili kvantitativno metodo z anketnimi vprašalniki. S pomočjo statistične analize podatkov zbranih na terenu, pa bomo nato lahko konkretizirali stališča interesnih skupin in na podlagi le-teh oblikovali strategijo zmanjševanja konfliktov med volkom in njimi. V sredini oktobra smo uspešno zaključili anketiranje rejcev drobnice na terenu. Za sodelovanje je bilo pripravljenih približno 75% rejcev drobnice, ki živijo na območju stalne in občasne prisotnosti volka. V oktobru smo razposlali anketne vprašalnike tudi širši javnosti in lovcem. Sedaj pa že nestržno pričakujemo njihov odziv.

Naše mnenje šteje

Razumevanje in spremljanje odnosa javnosti do volka je pomembno zato, ker upravljanje z volkom oblikujemo ljudje. Pri tem se naslanjamo na vrednote, ki smo jih že formalno opredelili v različnih mednarodnih konvencijah in EU direktivah o varovanju narave in posledično v nacionalni zakonodaji, vendar je pomembno v demokratični družbi prisluhniti tudi »malemu človeku« in njegovim potrebam. Upamo, da bo naš projekt pripomogel k bolj uravnoteženemu in uspešnejšemu varovanju populacije volkov v Sloveniji.

Avtorici: Aleksandra Majič Skrbinšek in Urša Marinko

IVAN KOS, Odd. za biologijo,
Biotehniška fakulteta, UNI LJ

“Volk mi pomeni ključno žival v holarktičnem območju z enkratno vlogo v različnih ekosistemih. Hkrati je tudi žival, ki kaže na človekovo subjektivno naravo. Mnogokrat si namreč postavljamo vprašanje, kje lahko imamo volka in koliko; po drugi strani pa gojimo na milijone psov ne da bi se zavedali, kaj to pravzaprav pomeni za naš planet. Član projektne skupine sem zaradi potrebe po aktivnem delu pri varstvu volka v Sloveniji ter spoznanju, da je neznanje vir konfliktov ter neracionalnega in celo škodljivega ravnanja človeka tako v naravi kakor tudi v sodobni človeški družbi.”

Kviz ?????

Pravilen je eden od ponujenih odgovorov:

1. Volk je najbolj soroden:

- a. domači mački.
- b. domačemu psu.
- c. risu.
- d. medvedu.

2. Volkovi živijo v tropih, v katerih v povprečju pri nas živi/ta:

- a. 2 volka.
- b. od 3 do 5 volkov.
- c. od 6 do 10 volkov.
- d. od 11 do 15 volkov.

3. Volk drugače zaznava okolico kot ljudje.

- a. 2 krat bolje voha kot ljudje.
- b. 5 krat bolje voha kot ljudje.
- c. 10 krat bolje voha kot ljudje.
- d. 100 krat bolje voha kot ljudje.

Pobarvajme:

Zgodbica za lahko noč:

PRVI SPREHOD PRED DOMAČIM BRLOGOM

V globokem starem gozdu, na skrivnem bregu, kjer rastejo drevesa med belimi skalami in dišečim mahom, se je nekega dopoldneva v zgodnjem poletju iz luknje prikazala skuštrana gobčkasta glavica. Nekaj časa je ven na svetlobo molel le črn smrček, potem pa se je glavica pomaknila naprej, da so se v sončnem žarku, ki se je iskril med vejami, zableščale široke odprte poševne oči. Nemirno in prestrašeno so pogledovale sem ter tja, če ni kje v zasedi skrit kakšen babbav.

Pa ga ni bilo. Vse je bilo mirno in tiho, le ptiči so visoko v krošnjah prepevali s kristalnimi zvoki. Glavica se je zato premaknila naprej in iz brloga je na plano zlezal volčji mladič Tihošap. Malo je postopical okrog na svojih mehkih tačkah, potem pa se mu je tako zvrtilo od vsega novega, da se je usedel na rep. Po glavici se mu je podilo sto misli in v prsih je hitro utripalo malo volčje srce. »Kako velik in barvit in skrivnosten je ta svet!« si je mislil. Vse je bilo novo, vsaka travica, mravlja, ki je lezla po veji, debela stoterih oblik in barv, sončni žarki, trepetajoči skozi listje, šumenje vetra in petje ptic, ... Preveč vsega za Tihošapka. Čisto ga je zmedlo in počutil se je popolnoma izgubljenega. »Mama! Kje si?« je zavekal z visokim glasom. Komaj je njegova tožba izzvenela med drevesi, že se je izza njih nekaj premaknilo in z mehкими koraki steklo proti njemu. »Mama?« je napol radostno, napol prestrašeno zacvilil Tihošap. Pa ni bila njegova mama. Prva ga je slišala starejša sestra Sivka, njegova varuhinja in pestunja. Tudi nje je bil mali Tihošap nadvse vesel in jo je dobrikajoč polizal po gobcu. »Kje je pa mama?« jo je vprašal. »Ne skrbi, mali. Mama Varuna se je šla odžejat k potoku in bo verjetno poizkusila srečo še na lovu. Lačna je, ker je tebe in tvoje bratce in sestrice toliko časa neprestano varovala. In ti, Tihošap, si si prvi upal iz brloga! Kako ti je všeč zunaj?« »Strah me je sestra, vsega neznanega je preveč.« ji je potožil, varno potuhnjjen ob njenem močnem telesu. »Hej, mali moj,« se je sestra nasmehnila in ga ljubeče poliznila za uhljem, »nikar se ne boj gozda. To je naša domovina od vsega začetka. Sam si narejen iz njega do poslednje dlake in boš kmalu začutil, da je to res. Vse, kar smo volkovi doživeli, se je ohranilo kot tih spomin in če boš natančno prisluhnil, boš slišal naše prastare zgodbe. Poglej okrog. Vse to je čisti divji svet in ti, Tihošap, si tudi del njega. Zato se ne boj!« In Tihošap se je ozrl okrog po gozdu z drugačnim pogledom.

Kot mu je rekla sestra Sivka, se mu je zazdelo, da vse, kar vidi, res že od nekdaj pozna, vse te bele skale in zelene mahove, trave, listje, mravljo, šepet vetra... Pogumno se je izvil izpod objema sestre in se odmajal nekaj korakov stran. Opazoval je svet okoli sebe. Vedno manj ga je bilo strah in postal je vedno bolj radoveden. Nenadoma se je za hip zmedel, saj se je med debli spet nekaj premaknilo. Da ni babbav! Že je hotel steči nazaj pod okrilje svoje sestre, pa je še malo vztrajal na mestu. Oči so nenadoma spoznale silhueto, ki se jima je približevala. Srce mu je radostno zaigralo. Zdaj ga res ni bilo več ničesar strah v gozdu. »Glej me, mama!« je glasno in veselo zaklical, ko je presenečena pritekla do njega. »Tihošap moj! Sem vedela, da boš ti prvi zunaj...« se je sklonila k njemu, on pa jo je ves nor od sreče lizal po šilastem gobcu.

Avtor: Primož Bizjan

Volk skozi oči bralcev:

Projektna skupina SloWolf si želi, da bi vi, naši bralci, soustvarjali glasilo skupaj z nami. Vabimo vse, ki radi ustvarjate, da nam pošljete volka, kakor ga vidite skozi svoje oči v obliki risbe, slike, morda fotografije, kratke pesmi ali zgodbe. Čim več vaših izdelkov bomo objavili v glasilu, vsi pa bodo objavljeni na naši spletni strani www.volkovi.si.

Svoje izdelke in podatke (ime, priimek, starost, domači naslov) pošljite na naslov:

Projektna skupina SloWolf

Za: Anamarija Žagar

Oddelek za biologijo

Večna pot 111

1000 Ljubljana.

anamarija.slowolf@gmail.com

Napovednik projektnih dogodkov:

Zima 2010 – 2011: Zimsko sledenje volkov ob pomoči prostovoljcev, organizira društvo Dinaricum, več na www.volkovi.si.

April 2011: Pripravljena Upravljalna priporočila iz analize rezultatov raziskave obstoječih sistemov reje drobnice na območju stalne prisotnosti volkov v Sloveniji. Oddelek za agronomijo, BF, UNI LJ.

Julij 2011: Pripravljeno Poročilo raziskave odnosa splošne javnosti, lovcev in rejcev drobnice do volka v Sloveniji. Oddelek za biologijo, BF, UNI LJ.

Julij – Avgust 2011: Popisovanje volkov z izzivanjem oglašanja, organizira Oddelek za biologijo, BF, UNI LJ in društvo Dinaricum, več na www.volkovi.si.

Oktober 2011. Pripravljeno Poročilo raziskave prehranskih potreb volka v Sloveniji. Oddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire, BF, UNI LJ.

December 2011: Izide druga številka projektnega glasila Volčja sled!

Partnerji projekta so Univerza v Ljubljani, Zavod za gozdove Slovenije in društvo Dinaricum

Univerza v Ljubljani

ZAVOD za GOZDOVE
SLOVENIJE

Tisk je financiran s strani Evropske Unije v okviru programa LIFE+, Ministrstva za okolje in prostor RS in Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS.

MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO,
GOZDARSTVO IN PREHRANO

Projekt Varstvo in spremljanje varstvenega statusa populacije volka (*Canis lupus*) v Sloveniji spada v področje LIFE+ Narava in Biotska raznovrstnost. LIFE je finančni instrument EU, ki podpira projekte ohranjanja okolja in narave v državah EU, v nekaterih državah, ki v EU vstopajo ter v sosednjih državah. Od leta 1992 je program LIFE sofinanciral 3115 projektov, kjer je prispeval okoli 2 milijardi evrov za zaščito okolja.

POLNI NASLOV: Varstvo in spremljanje varstvenega statusa populacije volka (*Canis lupus*) v Sloveniji

AKRONIM: SloWolf

TRAJANJE: 4 leta, od 01.01.2010 do 31.12.2013

PRIJAVITELJ: Univerza v Ljubljani, Biotehniška fakulteta, Oddelek za biologijo

PARTNERJI: Univerza v Ljubljani, Zavod za gozdove Slovenije, društvo Dinaricum

SKUPNA VREDNOST: 1.017.773,00 €

SOFINANCERJI: Evropska komisija (70,92%), Ministrstvo za okolje in prostor RS, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS

INTERNETNA STRAN: www.volkovi.si

SLOWOLF

WWW.VOLKOVI.SI

Kontaktne informacije uredništva:

Anamarija Žagar

E-mail: anamarija.slowolf@gmail.com

Telefon: 01/320-33-45

Ljubljana, december 2010,

Izdajatelj in založnik:

Univerza v Ljubljani, Biotehniška fakulteta,

Oddelek za biologijo

Grafično oblikovanje in prelom: Andrea Bardi

Fotografija na naslovnici: Miha Krofel

Ljubljana 2010, naklada 700 izvodov

Tisk: Trajanus d.o.o.

Izvod je brezplačen

Tiskano na recikliran papir

